

Proportionalitetsvurderingen foreslås at skulle foretages under hensyn til bl.a. kriteriet »sagens karakter og grovhed« i stedet for kriteriet i den danske retsplejelovs § 770 b om »sagens betydning«, da denne formulering af kriteriet efter grønlandske forhold findes at være mere dækkende.

I nr. 3 understreges, at domstolene i forbindelse med afgørelser om isolation også skal påse, om politiet effektivt og med den nødvendige hurtighed efterforsker og forfølger sagen. Bestemmelsen foreslås i øvrigt affattet, så opmærksomheden særligt henledes på bestemmelsen i § 343 og dermed på mulighederne for en bevissikring, der vil kunne få betydning for spørgsmålet om ophævelse af isolation. Ved vurderingen af, om en efterforskning fremmes med den nødvendige hurtighed, bør det indgå, om en eventuel langvarig sagsbehandling helt eller delvist skyldes forhold, som politiet er uden indflydelse på, f.eks. sigtedes eller medsigtedes ønske om forsvarerskift midt i sagsforløbet.

Maksimal varighed af isolation

Til § 375

Bestemmelsen indeholder regler vedrørende den maksimale tidsmæssige udstrækning af isolation. Politiet har pligt til at ophæve isolationen, når betingelserne herfor ikke længere er til stede, ligesom forsvareren altid har adgang til at anmode om afholdelse af et retsmøde med henblik på at få ophævet isolationen, såfremt der foreligger nye oplysninger om sagen eller om sigtedes tilstand. I den konkrete sag vil en kortere tidsmæssig udstrækning som hidtil kunne følge af proportionalitetsreglen i den foreslåede § 374 eller af anvendelse af reglerne i § 343 om forudgående bevisførelse.

Ved de foreslåede tidsgrænser for isolation er foretaget en inddeling på baggrund af, om den kriminalitet, som den tilbageholdte er sigtet for, må anses for grov eller særlig grov. Fristen for isolation regnes fra iværksættelsen, også når der under en isolationsperiode rejses sigtelse for nye forhold. I sådanne tilfælde vil den længst tilladte varighed af isolationen imidlertid øges, hvis det nye forhold giver mulighed for en længerevarende isolation end det tidligere forhold.

Det følger af betingelserne for tilbageholdelse, at tilbageholdelse og dermed isolation kun kan komme på tale i forbindelse med sigtelser for grove lovovertrædelser. Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres en absolut tidsmæssig begrænsning for isolation på 8 uger, hvis lovovertrædelserne ikke er særlig grove.

I *stk. 2* foreslås, for så vidt angår særligt grove lovovertrædelser, en grænse for isolation på 3 måneder.

En ufravigelig overgrænse for isolation vil i visse sager kunne være ødelæggende for sagens forfølgning. Dette gælder navnlig, hvis de forhold, der efterforskes, er meget komplicerede, herunder med internationale forgreninger, eller hvor der er tale om organiseret kriminalitet. Der vil derfor i sjældne undtagelsestilfælde og under streng domstolskontrol kunne være behov for at udstrække isolationen ud over 3 måneder. I modsat fald vil det kunne risikeres, at efterforskningen i sager, hvor der er tale om meget alvorlig og samfundsskadelig kriminalitet, vil blive ødelagt, fordi der er fastsat en ufravigelig tidsmæssig overgrænse for isolation.

Der foreslås derfor en snæver adgang for retten til at dispensere fra denne 3-månedersfrist, således at retten undtagelsesvis kan tillade, at isolation udstrækkes ud over 3 måneder, hvis afgørende hensyn til forfølgningen gør fortsat isolation nødvendig, uanset den tid den tilbageholdte har været isoleret. Anvendelse af isolation ud over 3 måneder vil bl.a. forudsætte, at det ikke kan bebrejdes politiet eller anklagemyndigheden, at efterforskningen ikke har gjort det muligt at tilvejebringe den fornødne bevissikring inden udløbet af den normale frist.

En fravigelse af 3-månedersfristen kan på den baggrund komme på tale i to situationer. Det vil *for det første* – og navnlig – dreje sig om alvorlig, grænseoverskridende kriminalitet, hvor der på grund af sagens internationale forgreninger er behov for efterforskning i udlandet. Uanset det stigende internationale politimæssige samarbejde og en løbende tilpasning af reglerne om gensidig bistand ved efterforskning af kriminaliteter er det erfaringsmæssigt fortsat meget tidskrævende at få gennemført efterforskning i udlandet, uden at det kan bebrejdes danske myndigheder. *For det andet* vil der undtagelsesvis kunne forekomme sager, der ikke kræver efterforskning i udlandet, men hvor helt særlige grunde fører til, at isolation er nødvendigt ud over 3 måneder. Det må forudsætte, at det på grund af kriminalitetens art og karakter må antages, at de sigtede i særlig grad kan – og vil – modvirke efterforskningen.

Med henblik på at sikre en meget restriktiv praksis med hensyn til anvendelse af isolation ud over 3 måneder har der i Danmark hidtil været den ordning, at der skulle ske forelæggelse for Rigsadvokaten, inden der i retten nedlagdes påstand om fortsat anbringelse i isolation ud over 3 måneder. Der kunne således kun nedlægges påstand i retten om fravigelse af 3-månedersfristen, hvis Rigsadvokaten efter en gennemgang